



Arrest

nr. 56 082 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MENS, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Strellc I Ulët, gemeente Deçan en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. In de periode september - oktober 2007 vond uw moeder, (J.D.), een brief voor de deur waarin stond te lezen dat u zich diende aan te sluiten bij het AKSh (Armata Kombëtare Shqiptare; Albanees Nationaal Leger), zoniet diende u een som van 6000 euro te betalen. De volgende dag kwamen enkele gewapende personen met een AKSh-insigne om de arm langs en riepen uw naam. Uw moeder ging naar buiten en vertelde hen dat u niet thuis was. Die personen vertelden uw moeder dat ze op zoek waren naar u en dat u zich diende aan te melden bij

hun organisatie. U kende verder geen problemen tot u in januari 2009 opnieuw een dergelijke brief ontving. Ditmaal zou u 4000 euro moeten betalen indien u zich niet zou aansluiten bij het AKSh. Tevens zou u, wanneer u niet zou betalen, hetzelfde lot ondergaan als uw vader, die net na de oorlog in 1999 of 2000 door onbekenden werd vermoord. Een dag later kwamen wederom enkele gewapende personen gekleed in een zwart AKSh-uniform langs. Uw moeder vertelde hen dat u er niet was. Ook op 14 februari 2009 kwamen die personen van het AKSh een derde keer langs bij u thuis op zoek naar u. Van geen van deze bedreigingen legde u klacht neer bij de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten. Uw belagers hadden er immers mee gedreigd dat, indien u of uw familie klacht zouden neerleggen, u en de hele familie de nadelen daarvan zouden voelen. Aangezien u niet wilde dat uw familie verdere problemen zou krijgen door u, besloten uw familie en u dat u het best naar het buitenland zou gaan. U verliet Kosovo op 17 februari 2009, kwam op 20 februari 2009 in België aan en diende hier dezelfde dag nog een asielaanvraag in. U vreest in Kosovo vermoord te zullen worden door leden van het AKSh. Ter staving van uw identiteit en/of asielsrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 11 oktober 2008; uw rijbewijs van UNMIK (tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo), uitgereikt op 20 februari 2004; uw studentenkaart, uitgereikt op 7 maart 2000, waaruit blijkt dat u school liep te Deçan aan het gymnasium 'V. Frashëri'; en ten slotte de oproeping d.d. 2 januari 2009 waarin het AKSh eist dat u zich zou aansluiten, zoniet zou u 4000 euro moeten betalen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal elementen die de waarachtigheid van uw verklaringen gezocht en bedreigd te zijn geweest door het AKSh, dat van u eiste dat u zich zou aansluiten en dat u in dit verband tot tweemaal toe zelfs een oproeping zou hebben bezorgd, ernstig op de helling zetten. Zo kunnen uw verklaringen maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat het weinig waarschijnlijk is dat een illegale en terroristische organisatie zoals het AKSh zich zou bezighouden met het opmaken en afleveren van officiële documenten zoals een bevel of convocatie. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat er door het AKSh geen gedwongen inlijvingen worden uitgevoerd. Dit blijkt overigens ook uit de verklaringen van het AKSh zelf. De organisatie stelt immers dat ze geen enkel probleem ondervindt om mensen te vinden. Hoe dan ook zijn er geen gevallen bekend van bestraffingen van mensen die geen lid willen worden van het AKSh. Gelet op voorgaande informatie mist de door u neergelegde oproeping van het AKSh dan ook de nodige bewijskracht.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u, als etnische Albanees, voor uw beweerde problemen met het AKSh geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten. Van geen van de bedreigingen aan uw adres heeft u klacht ingediend noch bij de lokale Kosovaarse Politie (KP), noch bij de in Kosovo aanwezige internationale instanties zoals Eulex (European rule of law mission in Kosovo) of KFOR (Kosovo Force). U heeft dit niet gedaan omdat uw belagers ermee dreigden dat, wanneer u of uw familie klacht zouden indienen, jullie heel wat zouden meemaken en dat jullie de nadelen ervan zouden voelen (CGVS, p. 8-9). Dat u schrik had om klacht in te dienen is evenwel geen afdoende uitleg voor het niet inroepen van de hulp of bescherming van uw eigen autoriteiten daar het precies de bedoeling van een klacht is om nieuwe problemen te vermijden. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat, wanneer de Kosovaarse politie van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 wel degelijk actie onderneemt en wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat de in Kosovo aanwezige nationale en internationale veiligheidsinstanties zowel bereid als in staat zijn om etnische Albanezen zoals u te beschermen. Zij beschikken over de nodige wettelijke middelen om daders van agressie op te sporen, te vervolgen en te bestraffen. Tevens wordt door de OSCE (Organization for

Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo speciale aandacht besteed aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.

Specifiek met betrekking tot het AKSh kan nog worden toegevoegd dat de Kosovaarse autoriteiten het AKSh sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 als een terroristische en illegale organisatie beschouwen. Sindsdien treden zowel de lokale als de internationale gerechtelijke en politionele autoriteiten in Kosovo daadkrachtig op tegen deze organisatie. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zveçan en een tweede in maart 2007. Bovendien kan de bescherming zo nodig geboden worden door KFOR en Eulex. KFOR is steeds bijzonder waakzaam in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden.

Gelet op voornoemde informatie meen ik dan ook dat er, ook voor wat betreft problemen met het AKSh, in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Aansluitend kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de autoriteiten in Kosovo (CGVS, p. 9).

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en studentenkaart geven enkel uw identiteit, nationaliteit en studies aan, die hier geenszins ter discussie staan. De oproeping van het AKSh kwam hierboven reeds aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting en van artikel 3 EVRM.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het AKSh zich niet bezighoudt met het afleveren van officiële documenten zoals een bevel of convocatie. Verzoeker beweert echter niet dat het AKSh zich tot hem heeft gewend via een officieel document. Hij stelt slechts dat zijn moeder een brief voor de deur heeft gevonden waarin te lezen stond dat verzoeker zich bij AKSh diende aan te sluiten.

Voorts wijst verzoeker op informatie die stelt dat de Albanese maatschappij wordt gekenmerkt door sterke familie- en clanbanden. Indien de familie of clan van een persoon enige connectie heeft met het AKSh, wordt door de organisatie op deze persoon erg veel sociale druk uitgeoefend om zich aan te sluiten. Binnen deze structuur is het voor jonge mannen, zoals verzoeker, erg moeilijk om te ontsnappen aan de druk. Verzoeker stelt verder dat het niet bekend zijn van bestrafingen van personen die geen lid willen worden van het AKSh niet betekent dat dit niet voorkomt. Het AKSh is een terroristische organisatie die er niet voor terugschrikt om grof geweld te gebruiken.

Verzoeker heeft geen hulp gezocht bij de Kosovaarse politie omdat hij weet dat de politie hem niet kan beschermen tegen de bedreigingen van het AKSh. Verzoeker meent dat de omstandigheid dat de Kosovaarse politiediensten thans worden bijgestaan en opgeleid door de Eulex Police Component net bewijst dat er nog heel wat schort aan de werking van de politiediensten in Kosovo en dat het dus verre van illusoir is dat hij geen bescherming kan vinden bij de politie tegen het gevaar van het AKSh.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat het AKSh zich niet tot hem heeft gewend via een officieel document doch slechts stelde "(...) dat haar moeder een brief voor de deur heeft gevonden waarin te lezen stond dat de verzoekende partij zich bij de AKSh diende aan te sluiten", dient te worden opgemerkt dat, blijkens de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor, hij tot twee maal toe de geadresseerde was van een document waarin vermeld was dat hij zich bij AKSh diende aan te sluiten. Verzoeker legde blijkens de in het administratief dossier voorhanden zijnde vertaling bovendien een dergelijke convocatiebrief neer ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht gezien uit de niet *in concreto* weerlegde informatie die door de commissaris-generaal werd gehanteerd, blijkt dat het niet aannemelijk is dat een illegale en terroristische organisatie als het AKSh documenten zoals een bevel of convocatie opmaakt en aflevert.

De door verzoeker aangebrachte informatie wijst weliswaar op de mogelijkheid dat jonge mannen die behoren tot een familie waarin leden lid zijn van het AKSh, gezien de op clan- en familiebanden gebaseerde Albanese maatschappij, onder druk worden gezet om eveneens deel uit te maken van de organisatie. Blijkens het document gevoegd aan de nota van verweerder citeert verzoeker de aangehaalde informatiebron slechts gedeeltelijk. Het vervolg van deze door verzoeker aangehaalde informatie - dat niet wordt weergegeven in het verzoekschrift - stelt echter dat er geen bevestigende of verdere informatie werd gevonden aangaande deze gedwongen inlijving door het AKSh (*'Corroborating or further information on forced recruitment could not be found among the sources consulted by the Research Directorate.'*). Bijgevolg doet de door verzoeker aangehaalde informatie geen afbreuk aan de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie. De door verzoeker aangevoerde informatie is niet van dien aard dat zij afbreuk kan doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing en toont geenszins aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert onjuist zou zijn.

Waar verzoeker tenslotte stelt dat het niet bekend zijn van bestraffingen van personen die geen lid willen worden van het AKSh niet betekent dat dit niet voorkomt, treedt de Raad verweerder bij waar die opmerkt dat het verzoeker vrijstaat objectieve elementen aan te brengen waaruit blijkt dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie, die laat uitschijnen dat er geen gevallen van bestraffing gekend zijn, onjuist of onvolledig zou zijn. Verzoeker beperkt zich echter tot het louter in twijfel trekken van deze vaststelling zonder echter concrete en objectieve informatie weer te geven waaruit blijkt dat personen die lidmaatschap van AKSh weigeren wel gestraft zouden worden.

Gelet op voormelde vaststellingen kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat er weinig geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker aangehaalde problemen en de neergelegde oproepingsbrief.

In casu werd in de bestreden beslissing tevens terecht vastgesteld dat verzoeker voor zijn problemen beroep kon doen op de hulp of bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, te meer uit de gehanteerde informatie blijkt dat de Kosovaarse politie, wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, anno 2010 wel degelijk actie onderneemt en voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen. Bovendien blijkt specifiek met betrekking tot het AKSh dat de Kosovaarse autoriteiten het AKSh sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 als een terroristische en illegale organisatie beschouwen. Sindsdien treden zowel de lokale als de internationale gerechtelijke en politieke autoriteiten in Kosovo daadkrachtig op tegen deze organisatie. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker echter geen pogingen heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen. Dergelijke handelwijze is onvoldoende om aan te tonen dat de overheid in verzoekers land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker is ervan overtuigd dat wanneer hij terug zou moeten keren naar Kosovo hij of familieleden gedood, minstens zwaar gewond zullen worden door de AKSh zonder dat de Kosovaarse politiediensten hier iets tegen zouden ondernemen. In dit opzicht is de bestreden beslissing in strijd met artikel 3 EVRM. Verzoeker voert aan dat hem ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend.

3.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake de aangebrachte documenten van AKSh en de beschermingsmogelijkheden ten aanzien van deze organisatie (zie sub 2.2.) evenals de elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS